

شروع سال تحصیلی و دانشجویان بی خانمان!

سرمقاله

دشواری های مبارزه با جرایم سازمان یافته

حفیظ الله زکی

در سال های اخیر ارتکاب جرایم کوچک و بزرگ، سازمان یافته و غیر سازمان یافته در کشور افزایش یافته است. ضعف در ارگانهای امنیتی، فساد در دستگاه عدلی و قضایی، بیکاری و فقر، افزایش جمعیت شهری از عوامل عمده افزایش جرایم عنوان می شود. در سالهای گذشته دهها نفر شهروند خارجی از داخل شهرها ربوده و یا کشته شده اند. دهها مورد ادم ربایی صورت گرفته است.

افزایش این گونه جرایم امنیت فیزیکی و روانی شهروندان را برهم زده و سبب دلسردی آنها از کار، سرمایه گذاری و حتا ماندن در افغانستان می گردد. یکی از دلایل مهاجرت به کشورهای خارجی و فرار سرمایه از افغانستان به افزایش جرایم سازمان یافته از نایاب می گیرد. وقتی مردم در خانه، محله، شهر و دهات، در شاهراه ها و سرک ها... امنیت نداشته باشند و هر لحظه وقوع یک رویداد تلخ و ناگوار را انتظار بکشند، دیگر آرامش و آسایش زندگی شهروندان از بین رفته و آنها مجبور می شوند تا راه دیگری برای ادامه زندگی شان جستجو کنند.

اگرچه بیلاس صادرات و واردات در کشور هیچگاه هسان نبوده است؛ اما تفاوت فاحش ۹۶ در صدی صادرات و واردات در نوع خود یک فاجعه تلقی می شود. ادامه این روند مطمئنا صادرات ما را در حد صفر تنزل خواهد داد. کاهش صادرات البته به عوامل مختلف بستگی دارد، اما یکی از دلایل آن نبود امنیت فیزیکی و شغلی سرمایه گذاران و فراهم نبودن زمینه آرام سرمایه گذاری برای متشخصین خصوصی می باشد. وقتی تاجران ما شاهد کشته شدن همکاران شان باشند و امنیت خود و خانواده شان را در خطر ببینند، دیگر چه انگیزه ای برای سرمایه گذاری برای آنان باقی می ماند.

امروزه که کمک های خارجی به افغانستان به میزان زیادی کاهش یافته و نیروهای خارجی این کشور را ترک کرده است، ما بیش از پیش به افزایش تولیدات داخلی ضرورت داریم. یکی از راههای افزایش تولیدات داخلی حمایت ویژه از سرمایه گذاران کوچک و بزرگ در کشور می باشد. این حمایت ابعاد مختلفی را در بر می گیرد که مهمترین آن مسأله امنیت است. جرایم سازمان یافته البته ساحه بسیار وسیعی از فعالیت های مجرمانه را در بر می گیرد که در کل امنیت، سیاست، فرهنگ و اقتصاد یک کشور را هدف قرار می دهند. قتل های هدفمند، سرقت های برنامه ریزی شده، اختطاف، آدم ربایی، قاچاق انسان، قاچاق کالا و تولید مواد مخدر و هر نوع اعمال غیر قانونی که به منظور دستیابی به منافع مادی یا قدرت انجام گیرد... در تعریف جرایم سازمان یافته شامل می شود. دیروز وزارت داخله کشور اعلام کرده است که فرماندهان پولیس حوزه های شهر کابل و فرماندهان پولیس ولایت ها و ولسوالی های که در محل ماموریت آنها جرایم سازمان یافته اتفاق می افتد، در صورت اثبات سهل انگاری و غفلت از وظیفه، مورد پیگرد قرار خواهند گرفت.

این کار وزارت داخله البته درخور توجه و ستایش است؛ اما آنچه در افغانستان باید پیشتر مد نظر قرار گیرد، زمینه های عملی تصمیماتی است که از سوی سازمان های دولتی گرفته می شود. آیا وزارت داخله قادر به کنترل و مهار جرایم سازمان یافته در کشور هست؟ در پاسخ به این پرسش تنها به یکی از چالش هایی که فرا راه مبارزه جدی، قاطع و مؤثر قرار دارد، اشاره می شود.

یکی از مهمترین و خطرناکترین عوامل رشد و گسترش جرایم سازمان یافته در کشور، فساد اداری است. باند های جنایتکار برای مصون ماندن از دستگیری، تعقیب و محاکمه نیازمند همکاری نهادهای پولیس، سارنوالی و دستگاه قضایی است. این باند ها از طریق تهدید و تطمیع و دادن رشوه های کلان به افراد مؤثر به راحتی در حاشیه امنیت قرار می گیرند و به صورت مداوم به جنایت شان ادامه می دهند. بنابراین مبارزه با جرایم سازمان یافته در مرحله اول نیاز مند مبارزه بافساد اداری است. در سالهای گذشته گزارش های زیادی از دخالت پولیس در زدنی، قتل و اختطاف به نشر رسیده است. با این حال تازمانی که فساد از ادارات دولتی و بخصوص پولیس محو نشود، روند مبارزه باجرایم سازمان یافته محال و یا حد اقل دشوار خواهد بود.

سال تحصیلی ۱۳۹۵ آغاز شده است و دانشجویانی زیادی از ولایات به کابل برای ادامه تحصیل آمده اند. اما همه در کابل بی خانمان هستند و جایی برای زندگی ندارند. این روزها در کوچه و پس کوچه های کابل دانشجویان زیادی را می بینیم که دنبال اتاق و جایی برای گذران شب و روز می گردند، اما جستجوی شان بی نتیجه است و خانه ی برای آنها در شهر شلوغ و پرمیاهوی کابل نیست. یکی از دوستانم گفت به پیش از ۵۰ دفتر راهنمایی معاملات سر زده است اما همه گفته اند که برای محصلین حویلی و خانه گزایی ندارند. این در حالی است که قرار است تا پانزدهم ماه حمل نتایج کانکور اعلان شود و صدها دانشجوی جدیدالشمول به جمعیت دانشجویان بی خانمان در کابل اضافه شود.

ورود به خوابگاه دانشگاه کابل هم نیاز به واسطه و پارتی دارد و باید هفت خان رستم بروکراسی دانشگاه کابل را بگذری تا جای برای خوابیدن در خوابگاه دانشگاه کابل برایت داده شود. از سوی دیگر ظرفیت این خوابگاه نزدیک به ۳۰۰۰ نفر است در حالیکه سالانه بیش ۵۰۰۰ دانشجوی جدید الشمول در دانشگاه کابل جذب می گردد. طبق آماری که در وب سایت دانشگاه کابل موجود است، در سال ۱۳۹۳، ۵۲۳۸ دانشجو در این دانشگاه پذیرفته شده است در حالیکه سالانه نزدیک به ۳۰۰۰ دانشجو از این دانشگاه فارغ التحصیل می گردد. وضعیت دانشجویان در کابل دردناک و اسفبار است، قسه های سرگردانی های دانشجویان ششیدنی و غم انگیز است، بسیاری از آنها وقتی در صنف درسی حضور دارند نیمی از حواس و فکر شان به این است که وقتی از صنف و زیر درس استاد بیرون شود کجا برود و شب کجا بخوابد. تنها هونل های شلوغ و پر سرو صدای «کوته سنگی» پذیرای دانشجویان بی خانمان است؛ جای نمی شود درست خوابید و نه می شود درس خواند.

تجارت خوابگاه بی خانمانی دانشجویان و بی توجهی دولت، باعث شده است که کسب و کار جدیدی در شهر کابل شکل بگیرد و تاجران و پولداران کابلی به فکر ایجاد خوابگاه های خصوصی

برای اسکان دانشجویان شوند. این خوابگاه ها در این اواخر از رونق خوبی برخوردار شده است، بیشتر حویلی های که قبلا از سوی دانشجویان کرایه می شد، اکنون تبدیل به خوابگاه های خصوصی شده است. به نحوی تجارت خوابگاه ساختن برای دانشجویان پر رونق شده است و سرو سامان گرفته است، دانشجویان دختر و پسر زیادی اکنون در خوابگاه های خصوصی بسر می برند، اما هیچ مرجعی وجود ندارد که کیفیت این خوابگاه ها را بررسی کند و بر آنها نظارت داشته باشد. علاوه بر اینکه این خوابگاه ها پول گزافی از دانشجویان بعنوان کرایه و مصرف غذا می گیرند، اما کیفیت غذا و ارائه خدمات در آنها به شدت پایین است. همچنان فضای موجود در این خوابگاه ها برای درس خواندن و مطالعه اصلا مناسب نیست. مسئولین خوابگاه های خصوصی طبق میل خود شان و با سوء استفاده از مجبوریت دانشجویان، حتی در یک اتاق ۱۲ نفر را جا می دهند و سعی می کنند با گذاشتن چپرکت های چند پله ای، افراد بیشتری را در یک اتاق جا بدهند. شلوغی اتاق و فضای تنگ آن، مطالعه و درس خواندن را برای دانشجویان دشوار می سازد و آرامش لازم برای مطالعه، از آنها سلب می گردد.

مهدی مدیر

کسی به نسل فردی نمی اندیشد! از دانشجویان به عنوان نسل فردا و سرمایه های معنوی یک جامعه و کشور یاد می شود؛ اما در کشور ما متأسفانه کسی به این نسل نمی اندیشد و برنامه ای برای رفع مشکلات آنها وجود ندارد. مسئولین وزارت تحصیلات عالی هیچ برنامه ای برای ایجاد خوابگاه های بیشتر دولتی ندارد و هیچ بودجه ای را برای کرایه کردن خوابگاه برای دانشجویان اختصاص ن داده است. بر اساس معیارهای وزارت تحصیلات عالی تنها دانشجویانی مستحق ورود به خوابگاه های دولتی شناخته می شوند که میانگین نمرات سالانه آنها حد اقل ۶۵ درصد باشد برای دانشجویان اختصاص داده است. نمرات از معیارهای وزارت تحصیلات عالی تنها دانشجویانی مستحق ورود به خوابگاه های دولتی شناخته می شوند که میانگین نمرات سالانه آنها حد اقل ۶۵ درصد باشد برای دانشجویان اختصاص داده است. نمرات از معیارهای وزارت تحصیلات عالی تنها دانشجویانی مستحق ورود به خوابگاه های دولتی شناخته می شوند که میانگین نمرات سالانه آنها حد اقل ۶۵ درصد باشد برای دانشجویان اختصاص داده است. نمرات از معیارهای وزارت تحصیلات عالی تنها دانشجویانی مستحق ورود به خوابگاه های دولتی شناخته می شوند که میانگین نمرات سالانه آنها حد اقل ۶۵ درصد باشد برای دانشجویان اختصاص داده است.

برداشت می شود؛ پولی که حتی برای نیمی از مصارف زندگی یک دانشجو در شهر کابل کافی نیست. مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

برداشت می شود؛ پولی که حتی برای نیمی از مصارف زندگی یک دانشجو در شهر کابل کافی نیست.

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

مشکل کمبود خوابگاه دولتی برای دانشجویان منحصر به کابل نیست، این مشکل در تمام ولایات افغانستان وجود دارد و دانشجویان مجبور هستند دنبال اتاق کرایه ای برای بودیاباش و ادامه تحصیل

فعالتهای گسترده حکومت استرالیا علیه مهاجرت های غیر قانونی

حسین بهمن

استرالیا جانش را از دست نداده است این در حالیست که از سال ۲۰۰۸ میلادی تا ختم سال ۲۰۱۲ حدود ۱۲۰۰ پناهجو در مسیر استرالیا جانهایشانرا از دست داده بودند. در قدم دوم هم اینکه طی دو سال گذشته هیچ کشتنی حامل پناهجویان غیرقانونی موفق نشده است که وارد استرالیا شود در حالیکه قبل از سال ۲۰۱۳ میلادی سالانه هزاران پناهجو از کشورهای مختلف از جمله افغانستان به صورت غیرقانونی به استرالیا سرازیر میشدند. حکومت استرالیا میگوید که اکنون در محاذله با قاچاقبران انسان پیروز شده است زیرا طی دو سال گذشته که کشورهای اروپایی با بحران مهاجرت های غیرقانونی دست درگریبان است حکومت استرالیا ازین پدیده کلاملا ازسویی هم قاچاقبران انسان که در واقع با تشدید پالیسی سختگیرانه استرالیا شغل پر در آمد شانرا از دست داده اند، بیکار نه نشسته و بارها تلاش کرده اند که سسد دفاعی نیروهای مرزی استرالیا را شکستانده و گروه گروه از پناهجویان را به استرالیا انتقال دهند. حکومت استرالیا میگوید که از زمان تشدید پالیسی سختگیرانه این کشور علیه قاچاقبران انسان که از اواخر سال ۲۰۱۲ میلادی اجرائی شد قاچاقبران انسان هفتصدبار تلاشهای ناکام را برای انتقال پناهجویان به استرالیا انجام داده است. پیتر داتن وزیر مهاجرت و سرحدات استرالیا میگوید که از زمان آغاز برنامه عملیات حفاظت از مرزهای استرالیا در ماه سپتامبر سال ۲۰۱۳ که یخشی از پالیسی سختگیرانه استرالیا علیه قاچاقبران انسان بود تا اکنون دستکم بیست و پنج کشتی با ۶۹۵ پناهجوی غیر قانونی قبل از ورود به ابهای استرالیا متوقف و بصورت مصنون دوباره به کشوری برگردانده شده اند که از آنها عازم استرالیا شده بودند.

انسان به صورت قاچاقی خودشانرا به مالیزیا و سپس اندونیزیا رسانده و تصمیم میگیرند که از راه های غیرقانونی و توسط یک کشتنی کهنه خودشانرا به استرالیا برسانند. در مسیر استرالیا سوخت قایق آنان تمام میشود و تمامی مهاجران در حالیکه از خستگی و گرسنگی در وضعیت ناگواری قرار دارند، در ابهای طوفان خیز استرالیا رها میشوند. حکومت استرالیا گفته است که برای تهیه این فلم مبلغ شش میلیون دالر استرالیایی هزینه کرده است. اسناد دولتی استرالیا نشان میدهد که وزارت مهاجرت و سرحدات استرالیا سه صدوچهل هزار برای ساختن این فلم هزینه کرده و یک میلیون وششصد و سی هزار دالر استرالیایی را نیز برای تبلیغ و ترویج آن هزینه میکند. این فلم که به زبانهای دری، پشتو، اردو، فارسی و عربی در دسترس میباشد پیش ازین در کشورهای ایران، پاکستان و عراق نیز نمایش داده شده است. وزارت مهاجرت و سرحدات استرالیا هدف از تهیه این فلم را آگاهی دهی به مردم در مورد پیامدهای مهاجرت های غیرقانونی به استرالیا عنوان کرده است. این وزارت همچنین گفته است که آگاهی دهی به مردم در مورد پیامدهای مهاجرت غیرقانونی به استرالیا یک بخش کلیدی استراتژی مبارزه با مهاجرت های غیرقانونی حکومت استرالیا است. پیش ازین نیز حکومت استرالیا مبالغ هنگفتی را صرف آگاهی دهی به مردم در مورد پیامدهای مهاجرت های غیرقانونی به

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگتر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

کارتون روز

بدون شرح

روزنامه
افغانستان
The Daily Afghanistan

روزنامه
افغانستان
The Daily Afghanistan

روزنامه
افغانستان
The Daily Afghanistan

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سرمدیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتوربست: خالق علی زاده

دیزاین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۲۷

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

روزنامه
افغانستان
The Daily Afghanistan

روزنامه
افغانستان
The Daily Afghanistan

روزنامه
افغانستان
The Daily Afghanistan